

گۇران سەباح

ھەلۋىستى ڙماھكان

سى كورتيله چيرۆك

گەنجىكى روومەت ئال، بارىكە بەزنى رەنگ گەنمى، چاوى بېرىبۈوه تەنيا يەك كچ لە ناو ئەو پۆلە كچەى دەيپۇرانىيە ئاوه لىخنەكەى بەردىميان. "چىيە ئەگەر بچم پىيى بلېم حەز

دەكەم ماقچت بکەم" خەيالى بلقى دا. "ئەگەر گوتى قسى قۇر و تفىكى بەرۈومدا ھەلدا" ئەمەشى خىستە سەر خەيالكانى. دواجار تەلبەندى شەرمى شىكىن و پىتى نايە گۆرەپانى بويىرى، بېبىرەبىر ھىدى خىشىيە لاي پۆلە كچەكە. "ئەم داوايىي من پىچەوانەي رىزەنى ئاونىيە. رەنگە رازى بى" گەنچەكە بەدم رىيە بىرى دەكرىدەوە. پىتىكانى گران

بوون وەك چۆن دىلىكى نەقۇرا بەكەوشى ئاسن دەيگۈزانەوە، پىنگاوهەكانى سىر سىر بۇون.

كچەكەى ناو پۆلە مەلەكەى ھاوتاى خۆى قىڑىكى سۈورئال، گۈپىنى سۈور سۈور، لە دۈورەوە بە گولە ھەنار خۆى پىشان دەدا، لە نىزىكەوە تەرابى لى دەمچۇرایىوە. لىتو تەنك، سمت خرچىر، بە پىيىك دەپەرى. زەردەخەنە لە ناو ئاوه لىخنەكەدا رەنگى دەدايەوە.

كۈرەكە گەيشتە ئەۋىٽ و بەنەرمى رووى لە كچەكە كرد، بەلىولەرزەوە گوتى "حەزم لىيە ماچت بکەم". كچەكە دايە قاقاى پىكەنин و گوتى: بۇ ئاوا؟

لە سىيەمین نەھۆم دەپۇرانىيە سەر شەقامە بىڭەردىكەى بەردىم بالەخانەكە. چاوى لەكەل ئۆتۈمبىتىلەك دەگەر، بروسكە ئاسا وينەيەكى كەوتە بەرچاو.

که میک به سه دیواری بالکونه که دا داچه میبیوه و ورد سهیری وینه کهی کرد. مرؤیه کی قژ قهترانی رهنگ ئیسمه. لووتیکی قنج و باریک. چاوه رهشہ کانی لبه ره تیشکی خور ده بیسکانه و. ههولی دا ته او رووی وینه که بینی، چاوی برپی نه کرد.

"ئهی خواهی له و هه مو جوانیه" هناسه یه کی ساردي هه لکیشا و ئه مهی له بره خویه و گوت. خیرا سواری ئاسانس ره که بوو تا بچیت وینه که هه لگریته و.

"دهبی چ کوریک ئه م وینه یه لی که وتبی. ئه گه ره زماره ته لفونه کهی له سه ره بی. زهندیکی بوقلی دهدم و دهدده و" پازده چرکهی ناو ئاسانس ره که ئه مهی به بیردا هینا.

خیرا رای کرده لای شوینی مه بست دواي ئه وهی ده رگهی ئاسانس ره که کرایه و.

تامه زرق و هک سکپریک بوقه ترشایی هه نار وینه کهی به لهش و لاریدا هه لگه راند و هینایه ئاست چاوه کانی. چاوه کانی کرده و، بینی وینه که خویه تی.

به قسے خوش. له و سه ره ماوسویلدا، له خه وی شیرین بیداری کرده و. به ملپیچ سه، ده و چاوی جوان پیچایه و و ناردي نانی گرم بوقه بیانی بکریت.

کچولهی ۹ سالانیش، باریک، سوورئالی و ته بش پانی گهش، پیدا پیدا ریی کرده نانه واخانه یه ک. تا گهیشه جی سه ره لووتی سور ده چووه و. بر زانگه گوره کانی به ستای. ریزیکی یازده کسی له سه ره مان پالیان بې پشت يه کدا بوو و چاوه پیی نانی گرم بوون.

کچولهی نه مو نیان و خه واللو، له دواوه ریزی بست. کاتنی خه لکه که چاویان پیی که وت يه ک بې یه ک ره پیش خویان دا تا گهیشه پیش و. ئامه ش زقد دلی کچه که خوش کرد.

"ئه مهه زار دیناره هی کییه؟ نانه وا پرسی.

"هی منه باي پینج سه تم دهوي" به دنگیکی کزی نووساو وه لامی دایه و.

پیش ئه وهی دوايه مین نانی هه لگریت و به ره مال بیته و، نانه واخانه که ته قییه و دنیا تاریک بوو، چره دووکه لئه و ناوه ته نییه و، شوینه که خوساوی خوین بوو. دایکی که به مهی زانی، لیکی له حه زمه تانا کر قشت و بیری کرده و "خوزگه له خه و بیدارم نه کر دبایه و". رووه خوا دهستی به رز کرده و "خواهی بوق؟"

"چونکه کچوله که تان خه وی دههات، ئه ویش بوق خوی بر دییه و" دنگیکی له پشت وه وای پی گوت.